

شاه ایران در توهم رهبری بر جهان

۱ اردیبهشت ۱۴۰۱ ساعت ۱۲:۲۴

راه را نشان می دهیم و به آن ها می گویم که اگر نمی توانید دستی را در آفریقای سیاه ببرید، پس ببوسید

در زمینه سیاست خارجی شاه خود را نه تنها صاحب نظر، بلکه برتر از رهبران سیاسی بسیاری از کشورها می دانست. با آنکه شاه به مسائل دیپلماتیک علاقه مند بود، آگاهی او از رویدادهای جهانی بیشتر محدود به گزارش نمایندگان سیاسی ایران و اخبار رسانه های بین المللی بود و اعتقادی به این نداشت که وقایع نخست از سوی کارشناسان امر بررسی و گزینه های ممکن به او پیشنهاد شود. علی رغم این اطلاعات محدود، شاه ایران به عنوان رهبر بزرگ دنیا، سفارشات و توصیه های متعددی به دولتها و سیاستمداران مختلف جهت حل و فصل به اصطلاح بحرانهای بین المللی و داخلی کشورها ارائه میداد. برای نمونه ۳ فروردین ۱۳۵۵ شاه طی مذاکره با نلسون راکفلر، سفیر امریکا، در ایران به او می گوید، برای ریشه کن کردن نفوذ شوروی در آفریقای سیاه، باید امریکا از سیاه پوستان طرفداری کند. این نکته موردتوجه راکفلر قرار گرفت و فردای آن روز علم به شاه می گوید «همیشه شاهنشاه چنان مسائل بزرگی را عنوان می فرمایند که طرف قدرت نفس کشیدن نمی کند، فرمودند، آخر راه را نشان می دهیم و به آن ها می گویم که اگر نمی توانید دستی را در آفریقای سیاه ببرید، پس ببوسید».

منبع: گفتگوهای من با شاه: خاطرات محرمانه امیر اسد الله علمگروه مترجمان، تهران، انتشارات طرح نو، ۱۳۷۱، صص ۲۱-۲۲

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48698/شاه-ایران-توهم-رهبری-جهان>